

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Declaratur, quomodo uerbum Dei in corpore nostro sit descriptum. Cap.
XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

rit, hic non possum prosequi, quia ipsa prolixitas obstat. Sed in milite meo Christiano latè hæc retexui; cui placet, legat ibidem. Nihilominus, ne sicco calamo tam necessariam salutis doctrinam transisse arguar, breuissimè, & quasi per transfennam hanc ostendam, & summis labijs extremisq; digitis eam tangam.

Multi dicunt, quis ostendet nobis bona quæ nos facere oportet, vt habeamus vitam æternam? Et mox respondet: Signatum est super nos lumen vultus Dei; non solum in anima, quæ ad imaginem & similitudinem Dei est cæcata, sed etiã lumen legis incorruptum, signatum est in nostro homine exteriore: Et cum te perfectè cognoscis, intelligis & vides præcepta dei, in tuis membris descripta. Serua igitur mandata, dixit Christus, vni & alteri, & tunc habebis vitam æternam; intrabis in gaudium domini tui: beatus es in facto tuo, & bene tibi erit, super omnia bona domini tui constitueris. Sic ergo indicabo tibi ô homo, ait propheta, quid sit bonũ, & quid dominus requirat de te: Nempe, visitare speciem tuam, & tunc non peccabis. Imò, facies bonitatem, fructificabis in omni opere bono, placebis omnibus hominibus in bono. Hinc apostolus Iohannes ait: Videte vosmetipsos; Et ex hoc cognoscetis, bonum eligere, amare & facere: & reprobare, fugere & execrari, malum. Abeant parerga, ac rem ipsam de qua locutus sum, tangam.

Declaratur, quomodo uerbum Dei in corpore nostro sit descriptum. Cap. XI.

A **P** **R**incipio, cum factus sis à Deo, & ad Deum redire debeas, cum tibi mortis somnum dederit, vt nunquam non memor sis abundantia suauitatis & dilectionis diuinæ tibi exhibitæ: sicut ceruus desiderat ad fontes aquarũ, simili & multo maiori desiderio desiderare debes redire ad

ad Deū: & apparere ante faciem Dei. Ideo rectam tibi sta- Col. 4.
 turā Deus dedit, os & caput sublime, vt ex hoc discas, quæ
 sursum suat quærere, vbi Christus est in dextera Dei se-
 dens: Quæ sursum sunt sapere, non quæ super terram. Vt Phil. 1.
 semper cupias dissolui & esse cum Christo; Et semper ora- Cant. 1.
 re: Trahe me post te; Educ de custodia animam meā, quia Psal. 141.
 tædet animam meam vitæ meæ: Aduena hîc sum & pere- Iob 10.
 grinus, sicut & omnes patres mei. Psal. 38.

Docet ergo hæc corporis rectitudo, illuminatis oculis B.
 cordis ad cælum leuatis attendere, quæ sit spes vocatio- Ephc. 1.
 nis nostræ, & quæ diuitiæ gloriæ hæreditatis Dei in san- Col. 1.
 ctis. Per spem enim iam salui sumus, & confidemus cum Rom. 8.
 Christo in cælestibus. Ephe. 2.

Recta est corporis nostri & ad cælestia erecta dispositio, C
 vt rectum animū & intentionem rectam (qui oculus ani- Matt. 6.
 mæ nostræ est) semper habeamus ad Deū. Recti em̄ diligūt Luc. 12.
 eum. Pudeat pròinde, curuum animum in recto corpore Cant. 1.
 portare. Recti diligunt te. Recti aut̄ sunt, qui fide catholi-
 ci, & opere iusti sunt. Non em̄ sola fides rectū facit: quia fi-
 des sine operibus, mortua est. Nec opus bonū sine fide re- Iacob. 2.
 ctum facit, quia sine fide impossibile est placere deo. Vel, Hebr. 11.
 rectum est, cuius media non exeunt ab extremis. Extrema
 nostra sunt, principium & finis. Illi ergo recti sunt, qui in
 suis operibus bonis, Deum & Christum Iesum qui est Al-
 pha & ω habent principium & finem. Tales nec per amo-
 rem ad dexteram, nec per odium exeunt ad sinistram ab
 illo. Quia in dextera prosperitatis, nulla impia designant:
 nec in sinistra, franguntur mole calamitatum et tribula-
 tionum.

Ad hæc, homo paruus nascitur, infirmus, ignarus & nu- D
 dus. Verum, cum tempore, necessitatibus istis opportunis Sap. 7.
 medijs consultit. Sic nos paruuli sumus in conuersionis Matt. 13.
 initio: sed cum puero Iesu proficere nos oportet sapientia Cant. 8.
 P 2 & sta-Ro. 14. 15.

nabilior affectuum: Magnitudo, aut paruitas aut tortuositas nasus, &c. Vide Gregorium.

Facies hominis quid significat.

Caput XII.

AD hæc considera, quàm mirabilis facta sit scientia Dei ex nobis confortata, adeo ut vix possimus ad eam: id maximè in facie nostra. Nam nasus linealiter descendens, cum linea genæ, orbiculariter, facit litteram h. Oculus iuxta eum, o. & hoc quo ad vtramq; partem faciei. Supercilium super vtrumq; oculum, titellum signat. Et sic nasus cum linea genæ faciens litteram h, & oculus o, & supercilium, titellum, simul reddunt hanc dictionem, homo: Auris sinistra, formata est quasi d, auris vero dextra, quasi e, linea sub naso, i. Et sic resultat ex aure vtraq; & linea sub naso, hæc dicitio Dei, videlicet plasmatio & factura. Verùm lingua & loquela quare sunt data homini? Nisi ut os nostrum laude Dei repleatur, & omnis lingua confiteatur & laudem dicat Deo. Ut sic benedicamus dominum in omni tempore, & laus eius semper sit in ore nostro. Væ illis, qui linguas suas acunt ut serpentes: & quorum lingua plena est veneno mortifero. Væ illis, qui oculos plenos habent adulterij. Vel qui inuitu suo per inuidiam alios occidunt: væ illis, qui dentibus fremunt, & latrant ut canes, atq; dirunt. Qui manibus occidunt, ut lupi rapaces & leones rugientes. Qui dolos in corde moliuntur ut vulpes: Isti nullum in se vestigium hominis habent nisi formam. Signum ergo posuit Deus in faciem nostram, ut nullum præter eum amatorem admittamus.

Hæc de spe nostra dicta sunt, et omnis qui habet hanc spem vitæ æternæ, utique seipsum sanctificat, sicut & Deus sanctus est, iuxta illud: Et non derelinquet omnes qui sperant in eo. Et iterum: Spera in Deo & fac bonitatem.

A

Psal. 138.

Ephe. 2.

Deut. 32.

Psal. 70.

Psal. 33.

Psal. 139.

Iacob. 5.

2. Pet. 2.

Galat. 6.

1. Ioan. 3.

A

Psal. 33.

Psal. 36.